UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 461/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. ***USTALENIE FAKTÓW***			
1.1. ***Fakty uznane za udowodnione***			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. K. (1)	28 kwietnia 2020r. w W., działając w zamiarze ewentualnym, jako funkcjonariusz publiczny, z przekroczeniem posiadanych uprawnień przetwarzał dane osobowe mieszkańców gminy, nie mając do tego stosownego	

		uprawnienia w ten sposób, że przekazał dane mieszkańców obejmujące PESEL, kod pocztowy, miejscowość, dzielnica, ulica, numer domu, numer mieszkania, imię, drugie imię, nazwisko, drugie nazwisko, województwo, powiat, gmina, identyfikator miejscowości, identyfikator ulicy, i identyfikator gminy spółce Poczta Polska S. A.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony M. K. (1) jest Wójtem Gminy W..	wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	k. 40-41	
2. 23.04.2020 r. Poczta Polska wystąpiła z wnioskiem do wójtów, burmistrzów oraz prezydentów miast o udostępnienie danych ze spisu wyborców w terminie dwóch dni. Jako podstawę prawną swego wniosku Poczta Polska przywołała przepisy art. 99 ustawy z dnia 16.04.2020 r. o wyborze Prezydenta oraz decyzję Prezesa Rady Ministrów z dni 16.04.2020 r. uzasadniając, że dane te ,,są niezbędne dla realizacji zadań związanych z organizacją wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczpospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r.” Do wniosku dołączono	wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	k. 40-41	

decyzję Prezesa Rady Ministrów, który poleca Poczcie Polskiej ,,realizację zadań w zakresie, przeciwdziałania Covid 19, polegających na podjęciu i realizacji niezbędnych czynności zmierzających do przygotowania wyborów Prezydenta Rzeczpospolitej Polskiej w 2020 r. w trybie korespondencyjnym, w szczególności poprzez przygotowanie struktury organizacyjnej, zapewnienie niezbędnej infrastruktury oraz pozyskanie koniecznych zasobów materialnych i kadrowych". Pierwsze pismo miało charakter anonimowy.			
4. Na czas wystąpienia najpierw anonimowego przez Pocztę Polską S.A., a następnie podpisanego podpisem kwalifikowanym przez organy uprawnione do reprezentacji obowiązywała ***ustawa z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2*** oraz nie obowiązywała ***ustawa z dnia 6 kwietnia 2020 r. o szczególnych zasadach przeprowadzania wyborów powszechnych na***	ustawa z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z ozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2		

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. Ta ogłoszona została w Dzienniku Ustaw w dniu 8 maja 2020 roku poz. 827, a weszła w życie następnego dnia.			
ustawa z dnia 6 kwietnia 2020 r. o szczególnych zasadach przeprowadzania wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r.			
6. W spisie wyborców sporządzanym na podstawie Kodeksu wyborczego przez organy samorządu terytorialnego w przypadku wyborów na urząd Prezydenta RP umieszcza się dane: imię i nazwisko, imię ojca, datę urodzenia, PESEL oraz adres zamieszkania (podstawowe dane osobowe)	wyjaśnienia oskarżonego M. K. (2)	k. 40-41	
7. W tym czasie przeprowadzono wiele opinii prawnych m.in.: a. Opinia DZP sporządzona przez dr. T. Z., z której jasno wynika, że w obowiązującym ustawodawstwie Poczta Polska nie jest upoważniona do realizowania jakichkolwiek zadań dotyczących organizacji	wyjaśnienia oskarżonego M. K. (2)	k. 40-41	

wyborów prezydenckich, nie ma podstaw prawnych do zwrócenia się do włodarzy miast z wnioskiem o przekazanie na ten cel danych ze spisu wyborców w trybie art. 99 ustawy z dnia 16.04.2020 r. o wyborze Prezydenta. Wniosek nie wywołuje skutków. Jest przedwczesny a decyzja Prezesa Rady Ministrów nie może stanowić podstawy dla realizacji zadań operatora wyznaczonego w art. 99 ww. ustawy, gdyż została wydana przed dniem wejścia w życie ww. ustawy i odnosi się do zakresu obowiązków operatora wyznaczonego obowiązującego w dniu wydania decyzji. Wniosek winien być rozpatrzony jako wniosek o dostęp do informacji publicznej. Istnieją podstawy do odmowy udzielenia informacji ze względu na ochronę prywatności osób fizycznych oraz ochronę danych osobowych. b. opinia (...) Prawa Karnego wskazywała na brak przepisów, które nakładałyby na Pocztę Polską S.A zadania związane z organizacją wyborów Prezydenta, Poczta Polska S.A. nie może wykonywać zadań związanych z powszechnymi wyborami korespondencyjnymi, ponieważ wprowadzająca je do systemu ustawa nie weszła w życie				

(23.04.2020 r, rozpatrywana była w Senacie) Dane tego typu i w takim zakresie nie są potrzebne do realizacji zadań związanych z organizacja możliwych do przeprowadzenia w aktualnym stanie prawnym, legalnych wyborców prezydenckich. Nie można wymagać przekazania spisów wyborców z danymi wszystkich obywateli. Żądanie to, jak tez ich przekazanie pozbawione jest podstawy prawnej. c. Opinia (...) Ośrodka (...) z 27.04.2020r. wskazująca odmiennie niż poprzedno, o czym niżej, że decyzja Prezesa RM jest wadliwa, winna być zaskarżona a jej wykonanie wsztrzymane.			
opinia prawna (...)	k. 2-9 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
opinia (...) (...)	k. 6a-15v., 143-153 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
Publikacja dr. M. B.	k. 154-154v., 167-173 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
opinia prawna Z. (...)	k. 155-159 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
Opinia W. z 27.04.2020r.	k.133-140 akta Ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
14. Również Fundacja (...), Fundacja (...), (...), (...) (...) wystosowały	apel	k. 16-16v., 129-130 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43	

apel do włodarzy o nie przekazywanie danych wyborców.			
15. Do urzędu wpływały również stanowiska wskazujące na istnienie podstawy prawnej do przekazania danych wyborców. W tym do samorządów wpłynęło pismo Wojewody (...), w którym Wojewoda wskazał, że przekazanie tych danych jest obowiązkiem samorządu.	wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	k. 40-41	
pismo Wojewody (...) z dnia 27.04.2020 r.	k. 50-51, 131-132 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
stanowisko (...) Ośrodka (...) w sprawie wniosku Poczty Polskiej S.A.	k. 44-45, 160-161 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
18. 22.04.2020 r. Związek (...) Rzeczpospolitej Polskiej oraz Związek (...) wydał opinię (pierwszy) wskazując, że procedowana ustawa nie może stanowić podstawy prawnej do przeprowadzenia wyborów korespondencyjnych.	Pismo Związku (...) Rzeczpospolitej Polskiej	k. 163-164 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43	
Pismo Związku (...)	k. 166 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
20. Do Gminy (...).04.2020 r. od Poczty Polskiej S.A. wpłynął mailowo wniosek o udostępnienie danych wyborców wraz z decyzją Prezesa Rady	Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	k. 40-41	

Ministrów z dnia 16.04.2020 r. polecającej Poczcie Polskiej S.A. realizację zadań w zakresie przeciwdziałania COVID-19, polegających na podjęciu i realizacji niezbędnych czynności zmierzających do przygotowania przeprowadzenia wyborów Prezydenta Rzeczpospolitej Polskiej 2020 r. w trybie korespondencyjnym, w szczególności poprzez przygotowanie struktury organizacyjnej, zapewnienie niezbędnej infrastruktury oraz pozyskanie koniecznych zasobów materialnych kadrowych. Nie był podpisany. Wobec powyższego insepktor M. K. (3) w zastępstwie zastępcy kierownika USC w W. S. R. w uzgodnieniu z wójtem wazwała pocztę do uzupełnienia braków.			
Wnioski Poczty Polskiej S. A. z 23.04.2020r. i 24.04.2020r.	k. 38, 46-47 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
Decyzja Prezesa Rady Ministrów z dnia 16.04.2020 r.	k. 48-49 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
Wniosek Gminy W. o uzupełnienie braków formalnych	k. 41-43 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
zeznania świadka M. K. (3)	k. 71-72, 107-108 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43 w zw. z k.42-43		

zeznania świadka S. R.	k. 64, 115 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 42		
26. 23.04.2020 r. mailowo M. (...) specjalista Krajowego Biura Wyborczego w P. powiadomiła Gminę W. o konieczności wstrzymania się z przekazaniem danych w związku z oczekiwaniem zajęcia stanowiska przez Państwową Komisję Wyborczą. Informację taką otrzymała S. R.	Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	k. 40-41	
korespondencja mailowa	k. 39 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		
28. Tego też dnia (...) stwierdziła, że przepis art. 99 ustawy z dnia 16.04.2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-COV-2 upoważnia operatora publicznego do żądania wydania danych ze spisu wyborców. Wniosek taki winien być podpisany podpisem elektronicznym przez osobę upoważnioną do reprezentowania operatora wyznaczonego obowiązku, z którym wiąże się konieczność pozyskania danych ze spisu wyborców.	wyjaśnienia oskarżonego M. K. (4)	k. 40-41	
Pismo (...)	k. 40, 165 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43		

30. Stowarzyszenie (...) wysłało pismo do wójtów, burmistrzów i prezydentów rekomendacje i podjęcie konkretnych działań – wystąpienie z wnioskiem do Prezesa (...) w sprawie udostępnienia danych osobowych w postaci spisu wyborców Poczcie Polskiej wraz z wzorem treści wniosku w związku z wątpliwościami i rozbieżnościami co do podstaw prawnych realizacji działań w kontekście wyborów prezydenckich.	Pismo z dnia 24.04.2020 r.	k. 141-142v. akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43	
31. 28.04.2020 r. Państwowa Komisja Wyborcza poinformowała, że nie jest uprawniona do wyrażania opinii w zakresie realizacji przepisów ustawy o danych osobowych.	Pismo Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 28.04.2020 r	k. 52-54, 174-177 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43	
32. Głos zabrał również Prezes Urzędu Ochrony D. O., wskazując że nie jest on organem odpowiedzialnym za właściwy przebieg wyborów na Prezydenta RP.	Wydruk ze strony (...)	k. 125-128 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43	
33. W dniu 28.04.2020r. do Gminy W. wpłynęła również opinia Biura (...) Sejmowych Kancelarii Sejmu sporządzona przez dr hab. M. B. z Katedry Prawa Konstytucyjnego (...) z której wynikało, że żądanie Poczty Polskiej	Analiza z 25.04.2020r.	k.167-173 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 43	

S. A jest obarczone przesłankami negatynymi uzasadniającymi odmowę. Do dnia 28.04.2020r. wójt gminy W. zatem dysponował w/w opiniami i apelami, z których wynikało, że przekazanie owych danych nie ma oparcia ustawowego, a uczynienie zadość wnioskowi Poczty Polskiej S.A. wiąże się z naruszeniem przepisów konstytucji, ustawy o ochronie danych osobowych oraz rodzić może odpowiedzialność karną z ustawy o ochornie danych ososbowych i art. 231 k.k. Oskarżony dysponował również w/w pismem Wojewody oraz Decyzją RM. 28.04.2020r. 28.04.2020r. polecił on przekazać dane osobowe wyborców Poczcie Polskiej, co nastąpiło w tym samym dniu za pośrednictwem platformy ePUAP.			
wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	k.40-41		
zeznania świadka S. R.	k. 64, 115 akta ds. 568.2021 w w zw. z k.42		
zeznania świadka M. K. (3)	k. 71-72, 107-108 akta ds. 568.2021 w zw. z k. 42-43		
zeznania świadka P. S.	k. 77-78, 111-112 akta ds. 568.2021 w zw. z k.43		
pismo z dnia 28.04.2020 r. Urzędu Gminy W.	k. 55 akta ds. 568.2021 w zw. z k.43		

39. 30.04.2020 r. do gminy wpłynęło opracowanie- apel A. R. i M. S.	apel	k. 177-188 akta ds. 568.2021 w zw. z k.43	
40. S. O. złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Wobec odmowy wszczęcia śledztwa, złożono zażalenie i postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 09.09.2020 r. uchylono ww. postanowienie. Postanowieniem z dnia 22.12.2020 r. zatwierdzonym w dniu 28.12.2020 r. przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej umorzono śledztwo wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego. Wobec złożonego zażalenia, postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23.03.2021 r. uchylono ww. postanowienie. Postanowieniem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. z 30.04.2021r. w sprawie Ds. 568.2021 umorzono śledztwo wobec braku znamion czynu zabronionego. Zażalenie na to postanowienie wniósł oskarżyciel. Postanowieniem Prokuratury Okręgowej w (...) z 18.06.2021r. w sprawie P. D. 475.2021 utzrymano w mocy	Postanowienie z 06.06.2020r. o odmowie wszczęcia śledztwa	k.18 -19 akta ds. 568.2021 w zw. z k.43	

zaskarżone postanowienie.			
Postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z dnia 09.09.2020 r. w sprawie II Kp 214/20	k. 26-28 akta ds. 568.2021 w zw. z k.43		
Postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w (...) z dnia 22.12.2020 r. o umorzeniu śledztwa zatwierdzone w dniu 28.12.2020 r.	k. 89-90 akta ds. 568.2021 w zw. z k.43		
Postanowienie Sądu Rejonowego w W. z 23.03.2021r. w sprawie II Kp 44/21	k. 102-103 akta ds. 568.2021 w zw. z k.43		
Postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w (...) z 30.04.2021r.	k. 189-193 akta ds. 568.2021 w zw. z k.43		
18. 15 września 2020 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zbadał (sygn. akt VII SA/Wa 992/20) skargę na decyzję Prezesa Rady Ministrów z 16 kwietnia 2020 r., WSA stwierdził nieważność decyzji z powodu rażącego naruszenia prawa oraz z powodu braku podstawy prawnej (art. 156 § 1 pkt 2 kpa). Sąd uznał, że decyzja premiera rażąco narusza następujące przepisy prawa: art. 7 i 127 ust. 1 Konstytucji RP, art. 157 § 1 i art. 187 § 1 i 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy, art. 6 kpa, art. 5 ustawy z dnia 8	Wyrok WSA w Warszawie z 15.09.2020r. w sprawie VII SA/Wa 992/20	Biuletyn Informacji Publicznej Rzecznika Praw Obywatelskich	

sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, art. 11 ust. 2 w zw. z art. 11 ust. 2a i ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. WSA przypomniał zasady na podstawie których wybiera się Prezydenta RP, tj. zasady powszechności, równości i bezpośredniości wyborów prezydenckich oraz tajności głosowania. WSA podzielił argumentację (...) w zakresie w jakim tylko wąska grupa wyborców określona w kodeksie wyborczym (art. 53a) mogła w dniu wydania zaskarżonej decyzji głosować w sposób korespondencyjny. Dodatkowo wskazał, że nie została zagwarantowana równość, bezpośredniość i tajność wyborów. WSA wskazał, że jedynym organem uprawnionym do organizacji wyborów w dniu wydania decyzji na podstawie obowiązujących przepisów prawa była Państwowa Komisja Wyborcza, zaś organem zapewniającym jej obsługę było Krajowe Biuro Wyborcze. Nie istniały przy tym przepisy rangi ustawowej, które wyłączałyby stosowanie przepisów kodeksu				

wyborczego. Nie można uznać, iż przepisami takimi były przepisy ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Jednocześnie WSA podkreślił, że wskazane przepisy kodeksu wyborczego nie pozostawiają wątpliwości co do sposobu ich interpretacji. WSA podkreślił, że decyzja premiera została wydana wbrew lub z pominięciem art. 7 art. 6 kpa, art. 5 ustawy o Radzie Ministrów, art. 11 ust. 2 w zw. z art. 11 ust. 2a i ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Jednocześnie sąd wskazał, że przepisy ustawy z dnia 2 marca 2020 r. upoważniały Prezesa RM jedynie do wydawania poleceń w związku z przeciwdziałaniem (...)19, nie zaś do polecenia innym jednostkom przygotowań do organizacji wyborów prezydenckich w trybie korespondencyjnym.				

WSA odniósł się również do skutków społeczno-gospodarczych rażącego naruszenia prawa przez decyzję Prezesa RM, wskazując, iż decyzja ta wywołała w społeczeństwie stan niepewności (procedowanie ustawy z dnia 6 kwietnia 2020 r. o szczególnych zasadach przeprowadzania wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r.) oraz podkreślając, iż z niezaprzeczonych doniesień medialnych wynika, iż organizacja tych wyborów wygenerowała wysokie koszty. W odniesieniu do braku podstawy prawnej dla zaskarżonej decyzji, WSA wskazał, że w tak ważnej kwestii, jaką jest wybór najważniejszej osoby w państwie, nie można powoływać się na ogólne normy wynikające z ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Zdaniem WSA, w tej materii powinny być przestrzegane zasady legalizmu. Żaden z wyborców spoza wąskiej grupy określonej w kodeksie wyborczym nie				

mógł głosować korespondencyjnie, a zatem nie mogły odbyć się legalne wybory korespondencyjne w tej dacie. Organizacja wyborów to odrębne czynności określone w kodeksie wyborczym i nie mają one nic wspólnego z przeciwdziałaniem (...)19. Wyrok został zaskarżony skargą kasacyjną do NSA przez Prezesa RM i Pocztę Polską S.A.			
19. Oskarżony ***M. K. (1)*** ma 37 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest politilogiem. Podsądny jest żonaty, żona pracuje. Mają na utrzymaniu dziecko. Oskarżony jest urzędniekiem z tytułu pełnienia funkcji wójta gminy W. osiąga dochód ok. 14.700 brutto, dodotkwo otrzymaniu dochód z prowadzonego gospodrstwa rolnego rzędu 10.000 złotych w skali roku. Jest właścicielm nieruchomości zabudowanych oraz gospodrstwa rolnego o pow. 6 ha. Posiad oszczędności ok. 250.000 złotych, sprzęt rolniczy oraz samochód osobowy. Oskarżony jest zdrowy, nie był karany.	Wyjaśnienia oskarżonego	k.40	
Karta karna	k. 45		

1.2. ***Fakty uznane za nieudowodnione***			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	M. K. (1)	28 kwietnia 2020r. w W., działając w zamiarze ewentualnym, jako funkcjonariusz publiczny, z przekroczeniem posiadanych uprawnień przetwarzał dane osobowe mieszkańców gminy, nie mając do tego stosownego uprawnienia w ten sposób, że przekazał dane mieszkańców obejmujące PESEL, kod pocztowy, miejscowość, dzielnica, ulica, numer domu, numer mieszkania, imię, drugie imię, nazwisko, drugie nazwisko, województwo, powiat, gmina, identyfikator miejscowości, identyfikator ulicy, i identyfikator gminy spółce Poczta Polska S. A.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
brak	brak	brak	
2. ***OCena DOWOdów***			

2.1. ***Dowody będące podstawą ustalenia faktów***			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 15, 19	wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarygodność. Są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków jak i dokumentów.	
9,15	zeznania świadka S. R.	Wiarygodne, konsekwentne i korespondujące wzajemnie, a także z dowodami z dokumentów i wyjaśnieniami oskarżonego były zeznania świadków dotyczące sytuacji, przekazywanych sprzecznych informacji w zakresie udostępnienia danych wyborców.	
zeznania świadka M. K. (3)			
15	zeznania świadka P. S.	Na przymiot wiarygodności zasługiwały zeznania świadka, który zeznał, że wykonał czynności techniczne związane z przekazaniem Poczcie Polskiej S.A. danych wyborców na polecenie oskarżonego – swojego przełożonego Wójta Gminy W..	
5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19	Dokumenty – pisma, opinie, akta ds.568.2021	Dokumenty te zostały uznane za podstawę ustalenia stanu	

		faktycznego, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, a ich autentyczność nie budzi wątpliwości.	
2.2. ***Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)***			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
brak	brak	brak	
3. ***PODSTAWA PRAWNA WYROKU***			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Przed przystąpieniem do analizy prawnej, tytułem wprowadzenia, wskazać należy, że stan faktyczny w niniejszej sprawie nie stanowi przedmiotu sporu. Nie budzi bowiem wątpliwości wezwanie do udostępnienia danych, sytuacja faktyczna będąca tłem tego wezwania, a także udostępnienie tych danych. Problemem stanowiącym istotę przedmiotowego postępowania jest ocena prawna analizowanego zagadnienia. Zgodnie a art. 5 ust 1 pkt 1) RODO, dane osobowe muszą być przetwarzane zgodnie z prawem. Art. 99 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 mówi, że:			

a) operator wyznaczony (dalej Poczta Polska) po złożeniu przez siebie wniosku w formie elektronicznej, otrzymuje dane z rejestru PESEL, bądź też z innego spisu lub rejestru będącego w dyspozycji organu administracji publicznej,

b) jeżeli dane te są potrzebne do realizacji zadań związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej bądź w celu wykonania innych obowiązków nałożonych przez organy administracji rządowej,

c) ww. dane, przekazywane są operatorowi wyznaczonemu, w formie elektronicznej, w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia otrzymania wniosku,

Poczta Polska jest uprawniona do przetwarzania danych wyłącznie w celu, w jakim otrzymała te dane.

Problem polega na tym, że w dniu przesłania e-maila – wniosku do zadań Poczty Polskiej nie należała realizacja zadań związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Czyli nie został spełniony warunek z pkt B), ***<u>a więc żądanie Poczty</u>***

<u>Polskiej by przekazać jej dane wyborców było bezpodstawne.</u> Poczta Polska na chwilę obecną nie ma prawa przetwarzać danych osobowych wyborców.

Ustawa, pozwalała realizować zadania związane z organizacją wyborów Prezydenta RP zapowiedzianych na 10 maja. Tyle że 20 kwietnia Poczta Polska nie organizowała tych wyborów. Przepisy, które na to pozwalały, weszły w życie dopiero 9 maja (prezydent podpisał je 8 maja). ***Oskarżony zaś dane przekazał 28.04.2020 r.***

Decyzja premiera z 16 kwietnia 2020 r. była wydana z rażącym naruszeniem prawa. (...) oddzielnie zaskarżył ją do WSA i wygrał we wrześniu 2020 r. Tym samym Poczta Polska nie miała kompetencji, by taką decyzję wykonać – zatem jej wniosek do Ministra Cyfryzacji nie miał prawnego znaczenia. Wynika z tego, że decyzja wydana na podstawie ustawy kowidowej była niewykonalna i jej niewykonalność ma charakter trwały.

Rozporządzenie RODO pozwala na przetwarzanie danych osobowych wyłącznie kiedy jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego

ciążącego na administratorze lub przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Tyle że w Polsce takiej podstawy prawnej nie było.

Nie można zaakceptować tezy, że na podstawie art. 99 ustawy Tarcza Antykryzysowa 2.0 Poczta Polska może sięgać po dowolne dane z rejestru PESEL, bądź też z innego spisu lub rejestru będącego w dyspozycji administracji publicznej. Akceptacja tego przepisu jako samodzielnej podstawy przetwarzania danych osobowych doprowadzałaby do sytuacji, w której Poczta Polska (jako wyznaczony operator pocztowy) mógłby dowolnie agregować dane zebrane w różnych rejestrach, a jedynym wymogiem dla takiego działania byłoby złożenie wniosku w formie elektronicznej.

Sytuacja, w której operatorowi jest przyznana nieograniczona możliwość agregacji danych z rejestrów publicznych, sprzeczna jest również z systemowym podejściem do ochrony danych

osobowych przyjętym w Konstytucji. Jej art. 47 zawiera gwarancje ochrony prywatności, a art. 51 odnosi się bezpośrednio do aspektów ochrony prywatności związanych z przetwarzaniem informacji o jednostce. Art. 99 Tarczy 2.0 nie wystarcza, bo nie wypełnia on wymogów, aby skutecznie ograniczyć prawa obywateli zapisane w Konstytucji. 26 lutego 2021 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie - po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym sprawy ze skargi (...) na czynność Ministra Cyfryzacji w przedmiocie udostępnienia danych osobowych z rejestru PESEL - stwierdził bezskuteczność tej czynności. Art.99 u.s.i.w. wsparcia wprowadzit dwie przestanki otrzymania przez operatora danych z rejestru będącego w dyspozycji organu administracji publicznej: 1. do realizacji zadań zwiazanych z organizacji wyborow Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej; 2. w celu wykonania innych obowiązków nałożonych przez organy administracji rządowej. Pomiędzy ww.		

przestankami zachodzi relacja alternatywy rozłącznej.

Jak podkreśla się w doktrynie prawa zadania, o których mowa w określeniu„realizacja zadań", opisane muszą być szczegółowo w innych ustawowych przepisach merytorycznych bądź innych ustawach, na podstawie ktorych organy administracji rządowej mogą naktadać określone obowiązki w celu organizacji wyborow prezydenckich. Podobnie w wypadku „innych obowiązkow" do ich nałożenia przez organy administracji rządowej konieczna jest odpowiednia podstawa ustawowa.

W dacie dokonania czynności przez Ministra przepis art. 99 u.s.i.w. uniemożliwiał zrekonstruowanie normy postępowania organu administracji publicznej bez sięgnia do innych norm ustawowych odnoszących sie do organizacji wyborów. Nie istnialy bowiem przepisy, które pozwalałyby na taką rekonstrukcję.

Ustawa z dnia 6 kwietnia 2020 r. o szczególnych zasadach przeprowadzania wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020

r. (Dz. U. poz. 827), która mogłaby stanowić źródto takiej normy została podpisana przez Prezydenta R P dnia 8 maja 2020 r. i weszła w życie dopiero w dniu 9 maja 2020 r.

Brak ustawowych przepisow prawa materialnego i proceduralnego dotyczących głosowania korespondencyjnego, uchwalonych zgodnie z zasadami prawidtowej legislacji, mających źródło w art. 2 Konstytucji RP, powoduje, że przekazanie danych spowodowało naruszenie konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) oraz zasad ochrony prywatności i autonomii informacyjnej jednostki (art. 51 Konstytucji RP).

Nawet przy zastosowaniu najbardziej przychylnych Poczcie Polskiej wyznaczonemu metod wykładni art. 99 u.s.i.w. (wątpliwych z punku widzenia metodyki wykładni), nie można przyjąć, że wydanie przez Prezesa Rady Ministrow decyzji administracyjnej z dnia 16 kwietnia 2020 r. znak BPRM.4820.2.3.2020, polecającej realizację działań w zakresie przeciwdziałania COVID-19, polegających na podjęciu i realizacji niezbędnych czynności zmierzających do

przygotowania przeprowadzenia wyborow powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w trybie korespondencyjnym (dalej także „decyzja Prezesa RM") spowodowato zaktualizowanie się przestanek określonych w tym przepisie i obowiązek udostępnienia danych. Decyzja administracyjna w dniu jej wydania (16 kwietnia 2020 r.) była niewykonalna i jej niewykonalność ma charakter trwały w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 5 K.p.a., ponieważ poleciła ona adresatowi decyzji wykonanie zadania publicznego, do którego adresat decyzji nie posiadał kompetencji ustawowych.

Decyzja Prezesa RM zostata wydana z rażącym naruszeniem prawa, albowiem w dacie wydania decyzji organ wydający nie dysponował podstawą prawną do wydania polecenia przygotowania do organizowania wyborów prezydenckich w powszechnym trybie korespondencyjnym.
Nadto, treść polecenia zobowiązała do przejęcia kompetencji zastrzeżonych na rzecz innych organow władzy publicznej, tj. organów wymienionych w Kodeksie wyborczym jako organów właściwych

do przygotowania wyborow Prezydenta RP, co powoduje, że decyzja rażąco naruszyla prawo i byta niewykonalna w chwili jej wydania (przestanka do stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej, przewidzana w art. 156 § 1 pkt 5 k.p.a.). Nie można przyjąć, iż legalność kwestionowanego udostępnienia danych wynika z art. 6 ust. 1 lit. c i e rozporządzenia Parlamentu Europejsklego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwletnia 2016 r. w sprawie ochrony osob fizycznych w związku z przetwarzanlem danych osobowych i w sprawie swobodnego przeptywu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (dalej jako „RODO"), w myśl, którego to przepisu przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie kiedy jest niezbędne do wypetnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze lub przetwarzanle jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Zgodnie bowlem z art. 6 ust. 3 RODO podstawa przetwarzania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO, musi	

być określona w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator. Art. 99 u.s.i.w. nie stanowł takiej skutecznej podstawy.

Nie można podzielić wykladni art. 99 u.s.i.w. zaproponowanej w:

1. pismie Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 23 kwietnia 2020 r. oraz;

2. komunikacie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z dnia 24 kwietnia 2020 r., w myśl której do wydania danych na podstawie art. 99 u.s.i.w. wystarczy sam wniosek podpisany podpisem elektronicznym przez osobę upowaznlonioną do reprezentowania operatora wyznaczonego. Nie można przyjąć, że na podstawie art. 99 u.s.i.w. operator wyznaczony może sięgać po dowolne dane z rejestru PESEL, bądź też z innego spisu lub rejestru dędącego w dyspozycji organu administracji publicznej. Akceptacja tego przepisu ustawowego jako samodzielnej podstawy przetwarzania danych osobowych doprowadzałaby do sytuacji, w której wyznaczony operator pocztowy mogłby

dowolnie agregować dane zebrane w różnych rejestrach, a jedynym wymogiem dla takiego działania bytoby złożenie wniosku w formie elektronicznej. Sytuacja, w której operatorowi jest przyznana nieograniczona możliwość agregacji danych z rejestrów publicznych sprzeczna jest również z systemowym podejsciem do ochrony danych osobowych przyjętym w Konstytucji RP. Artykut 47 Konstytucji R P zawiera ogólne gwarancje ochrony prywatnosci, a art. 51 Konstytucji RP odnosi się bezpośrednio do aspektów ochrony prywatności związanych z przetwarzaniem informacji o jednostce. Jak zauważył Trybunał Konstytucyjny, autonomia informacyjna jednostki, jest równoznaczna z prawem do samodzielnego decydowania o ujawnianiu innym informacji dotyczących swojej osoby, a także prawem do sprawowania kontroli nad takimi informacjami, znajdującymi się w posiadaniu innych podmiotów (wyrok TK z dnia 19 lutego 2002 r., sygn. akt U 3/01). Wymogi odnośnie do dozwolonych konstytucyjnie ograniczeń w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw zostały określone w art. 31 ust. 3 Konstytucji	

RP. W wypadku prawa do prywatnosci informacyjnej zostały one doprecyzowane w art. 51 ust. 2 Konstytucji RP. Ograniczenia te muszą być ustanowione w ustawie, nie mogą naruszać istoty wolności i praw i muszą służyć usprawiedliwionym konstytucyjnie celom. Zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie przyjmuje się rownież, że wskazane w art. 31 ust. 3 oraz w art. 51 ust. 2 Konstytucji RP klauzule ograniczające należy interpretować jako wyrażające zasady przydatności, koniecznosci i proporcjonalności sensu stricto. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że proporcjonalność rozwiązań ograniczających prywatność jednostki ocenia się pod kątem potencjalnej agregacji danych, gdyż zjawisko to generuje określone ryzyka po stronie jednostki. Jak zauwaza Trybunat Konstytucyjny:
„Istnienie w art. 51 ust. 2 Konstytucji odrębnej regulacji dotyczącej proporcjonalności wkraczania w prywatność jednostki należy tłumaczyć tym, że naruszenia autonomii informacyjnej poprzez żądanie niekoniecznych, lecz wygodnych dla władzy publicznej informacji o jednostce, jest typowym dla czasów współczesnych instrumentem, po który władza publiczna chętnie

sięga i dzięki któremu uzyskuje potwierdzenie swej pozycji wobec jednostki. Autonomia informacyjna, której wyodrębnienie normatywne z całosci ochrony prywatnosci przewiduje art. 51, jest uzasadniona częstotliwoącią, uporczywością i typowością wkraczania w prywatność przez władzę publiczną. Normatywne wyodrębnienie, ustanowienie w art. 51 ust. 2 Konstytucji odrębnego zakazu - ułatwia dostrzeżenie takiego wkroczenia i upraszcza przedmiot dowodu, iż takie wkroczenie nastąpito. Przedmiotem dowodu staje się wtedy bowiem tylko to, czy pozyskiwanie informacji byto konieczne, czy tylko «wygodne» lub «użyteczne» dla władzy. Dowodu wymaga, że złamanie autonomii informacyjnej byto konieczne (niezbędne) w demokratycznym państwie prawnym" (wyrok TK z 20 listopada 2002 r. sygn. akt K 41/02). Pogląd ten wskazuje na słuszność interpretacji, zgodnie z ktorą art. 99 u.s.i.w. nie może samodzielnie stanowić podstawy prawnej przetwarzania, w tym udostępniania danych osobowych. Art. 51 ust. 2 Konstytucji RP w związku z art. 31 ust. 3

Konstytucji R P wskazuje, że ograniczenie prawa do prywatności obywateli, w tym udostępnianie ich danych przez organ władzy publicznej może nastqpic jedynie na podstawie spełniającej określone wymagania. Art. 51 Konstytucji RP kładzie szczególny nacisk na ksztatt ustawowych gwarancji proceduralnych przetwarzania informacji o jednostkach. Jak zauważa Trybunat Konstytucyjny, ten rozbudowany przepis, odwotując się aż pięciokrotnie do warunku legalnosci - expressis verbis w ust. 1, 3, 4 i 5 oraz pośrednio przez powotanie się na zasady demokratycznego państwa prawnego w ust. 2 – stanowi konkretyzację prawa do prywatności w aspektach proceduralnych. Zgodnie z art. 51 ust. 5 Konstytucji RP zasady i tryb gromadzenia oraz udostępniania informacji okresia ustawa. Mając na względzie powyższe należy wskazać, że odczytanie art. 99 u.s.i.w. musi zostać dokonane przy uwzględnieniu systemowych rozwiązań ograniczających dopuszczalność przetwarzania danych osobowych obywateli. Nie może on zatem stanowić		

samodzielnej podstawy udostępniania danych. O ile działanie Ministra stanowiło czynność o charakterze materialno - technicznym, o tyle nie dotyczyto jakichkolwiek uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. Stosownie do powyższego: niewątpliwie przygotowanie (tj. przetworzenie przez administratora, za pomocą odpowiednich algorytmów, danych w rejestrze PESEL, aby uzyskać zbiór zawierający wytycznie określone we wniosku dane), a następnie przekazanie tego zbioru uprawnionemu podmiotowi jest czynnością materiaino - techniczną. Charakter czynności o zbliżonym charakterze zostat bowiem przesądzony w orzecznictwie sądowym: „ O ile udzielenie informacji z wojewódzkiej ewidencji pojazdów następuje w drodze czynności materialno-technicznej, o tyle odmowa jej udostępnienia powinna zapaść w formie decyzji administracyjnej" (por. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (do 2003.12.31) w Warszawie z dnia 10 pazdziernika 2003 r.,sygn. akt II SAB 4/03). W piśmiennictwie prawniczym i w	

orzecznictwie sądowym formułuje się jednakże szereg dodatkowych wymogów, od których uzależnione jest poddanie czynności organu, nie stanowiącej aktu, kontroli sądowej. W szczególności czynności takie muszą być: (-) podejmowane w sprawach indywidualnych, (-) muszą mieć charakter publicznoprawny, (-) muszą także dotyczyć uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisu prawa. Czynność podlegająca kognicji sądu winna zatem ustalać (odmawiać ustalenia), stwierdzać (odmawiać stwierdzenia), potwierdzać (odmawiać potwierdzenia) określonych uprawnień lub obowiązków określonych przepisami prawa administracyjnego. Czynność Ministra nie miała charakteru władczego, opierała się bowiem na współpracy, polegającej przede wszystkim na ustaleniu właściwego zakresu danych, które miały zostać być udostępnione, tak aby nie doszto do ich „nadmiarowego" przetwarzania.

Art. 99 u.s.i.w. bezsprzecznie legitymował pocztę do złożenia wniosku o udostępnienie danych z rejestru PESEL w celu w tym przepisie przewidzianym. W art. 99 u.s.i.w. zastrzeżono, iż adresatem wniosku Poczty

Polskiej jest Minister, a zatem ustawowo powołany administrator danych zgromadzonych w rejestrze PESEL (art. 6 ust. 2 ustawy o ewidencji ludności), dodatkowo zobowiązany, jako organ administracji, do działania na podstawie i w granicach prawa. Fakt, iż podstawy prawne do udostępniania danych z rejestru PESEL stanowiy co do zasady przepisy ustawy o ewidencji ludnosci, nie wyklucza udostępniania tych danych na podstawie regulacji szczególnych. Przepisy ustawy o ewidencji ludności, regulujące materia udostępniania danych z rejestru PESEL, nakazują administratorowi udostępnienle danych (poprzez użycie w ustawie zwrotu dane udostępnia się") - w przypadku podmiotów ustawowo uprawnionych, którym dane udostępnia się do realizacji ich zadań ustawowych, w odrożnieniu od fakultatywnego udostępnienia danych innym podmiotom na podstawie art. 46 ust.2 ustawy („dane mogą być udostępnione"). W art. 99 u.s.i.w. ustawodawca przyjął podobną konstrukcję, wskazującą na obligatoryjność działań adminstratora danych zgromadzonych w rejestrze PESEL poprzez zastosowanie zwrotu		

„otrzymuje dane z rejestru PESEL" . Przepis ten nakłada ponadto na adminstratora przekazanie danych w formie elektronicznej, w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia otrzymania wniosku. Operator wyznaczony uprawniony był natomiast do przetwarzania danych wyłącznie w celu, w jakim otrzymał te dane.

Przedmiotem kontroli sądu jest czynność dokonana w dniu 28 kwietnia 2020 r., polegająca na udostępnieniu Poczcie Polskiej (poprzez wydanie nośnika danych informatycznych) danych z rejestru PESEL, dotyczących żyjących obywateli polskich, którzy uzyskali petnoletnośc dnia 10 maja 2020 r. i których krajem zamieszkania jest Polska. Udostępnienie ww. danych nastąpiło z powotaniem się przez na art. 99 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARSCoV-2(u.s.i.w.) na wniosek Poczty Polskiej, wskazujacy, iż wnosi o to udostępnienie w związku z realizacją zadahń związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

W kontekscie niniejszej sprawy stwierdzić należy, że czynność podjęta przez oskarżonego na podstawie art.99 u.s.i.w., polegająca na udostępnieniu danych z rejestru PESEL, stanowiła operację na danych osobowych, a zatem przetworzenie danych osobowych w rozumieniu art.4 pkt 2 RODO. Prawnym następstwem dokonania kwestionowanej czynności jest bowiem powstanie po stronie osób, których dane przekazano:

a) obowiązku znoszenia stanu (objętego domniemaniem legalności), w którym Poczta Polska, tj. podmiot inny niż ustawowy administrator danych z rejestru PESEL, dysponuje tymi danymi,

b) uprawnienia do zadania stosownej ochrony zarówno przed samym udostępnieniem danych, jak i przed ewentualnie niezgodnym z prawem dalszym przetwarzaniem uzyskanych danych.

Stosownie do powyższego:

Zasady udostępniania danych z rejestru PESEL przedstawiały się w dacie dokonania czynności następująco:

1. Udostępnianie danych z rejestru PESEL następowało w trybie i na

zasadach uregulowanych w art. 45 - 58 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludnosci (tj. Dz.U. z 2019 r., poz.1397), dalej „u.e.l.". Przepisy te rozdzielają kompetencje w tym zakresie pomiędzy ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz organy gmin. Z art. 50 ust.1 pkt 1 u.e.l. wynika zatem, iż własciwość ministra właściwego do spraw informatyzacji do udostępnienia danych z rejestru PESEL zachodzi w przypadku udostępniania danych za pomocą urządzeń teletransmisji danych, w tym w drodze weryfikacji, a w przypadku danych jednostkowych, jeżeli udostępnienie następuje na rzecz jednostek organizacyjnych, w celach badawczych, statystycznych, badania opinii publlcznej (jeżeli po wykorzystaniu dane te zostaną poddane takiej modyfikacji, która nie pozwoli ustalić tożsamości osób, których dane dotyczą. Własciwość organów gmin ogranicza się natomiast do udostępnienia danych o charakterze jednostkowym na rzecz podmiotów, o ktorych mowa w art. 46 ust. 1 i 2 pkt 1 i 3 ustawy (art. 50 ust.1 pkt 2 u.e.l.). 2. Z dniem 18 kwietnia 2020 r. wszedł jednakże w życie art. 99 u.s.l.w., stanowiący,		

co następuje: „Operator wyznaczony w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, po złożeniu przez siebie wniosku w formie elektronicznej, otrzymuje dane z rejestru PESEL, bądź też z innego spisu lub rejestru będącego w dyspozycji organu administracji publicznej, jeżeli dane te są potrzebne do realizacji zadań zwiiązanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polsklej bądź w celu wykonania innych obowiązkow nałożonych przez organy administracji rządowej. Dane, o których mowa w zdaniu pierwszym, przekazywane operatorowi wyznaczonemu, w formie elektronicznej, w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia otrzymania wniosku. Operator wyznaczony uprawniony jest do przetwarzania danych wyłącznie w celu, w jakim otrzymał te dane." Przepis ten należy zakwalifikować jako uregulowanie szczególne w odniesieniu do ogólnego trybu i zasad udostępniania danych z rejestru PESEL, przewidzianego we wskazanej wcześniej u.e.l., umożliwiające niezwłoczne uzyskanie przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012

r. - Prawo pocztowe danych z rejestru PESEL , potrzebnych: 1) do realizacji zadań związanych z organizacją wyborow Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej bądź 2) w celu wykonania innych obowiązkow nałożonych przez organy adnninistracji rządowej.;

3. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż do udostępniania danych z rejestru PESEL na jakiejkolwiek podstawie ustawowej ma zastosowanie rozporządzenie RODO, chroniące podstawowe prawa i wolności osob fizycznych, w szczególności ich prawo do ochrony danych osobowych (art.1 ust.2). Z art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO wynika, iż przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie kiedy jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze lub przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej adnministratorowi.
Zgodnie natomiast z art. 6 ust. 3 RODO podstawa przetwarzania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO, musi być określona w prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego, któremu

podlega administrator. Przyjęcie, iz art. 99 u.s.i.w. co do zasady stanowił wskazany w art.6 ust.3 RODO podstawę do przetwarzania danych w celach wskazanych w art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO ***nie zwalniało jednakże administratora rejestru PESEL z obowiązku wyczerpującego zbadania warunków i zakresu dopuszczalnego przetwarzania (tj. udostępnienia danych).***

Odniesienie w/w uwarunkowań prawnych do stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy prowadzi do wniosku, iż oskarżony udostępnił dane z rejestru PESEL w sytuacji, w której wbrew wymaganiom w/w przepisu brak byb podstaw do uznania, iż dane te były potrzebne.

W dacie dokonania czynności Poczcie Polskiej nie przystugiwały bowiem żadne własne kompetencje w zakresie organizacji wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do wykonania których potrzebne były udostępnione przez Ministra dane.

Organy administracji są związane zasadą legalizmu, zapisaną w art.7 Konstytucji R P oraz art.6

k.p.a. Z zasady tej wynika obowiązek podejmowania przez organy wyłącznie takich działań, do których upoważniają je przepisy prawa i to w zakresie ściśle w tych przepisach zastrzeżonym.

Przywotane przepisy stanowią zatem ważną dyrektywę interpretacyjną, która zakazuje zarówno rozszerzającej wykładni przepisów kompetencyjnych (zob. TK – K 20/01), jak i domniemywania kompetencji organow władzy publicznej (zob. TK -postanowienie z 9 maja 2005 r., Ts 216/04). Ten ostatni zakaz wyklucza działania organów władz publicznych bez odpowiedniego przyzwolenia przez prawo. - por. Piotr Tuleja (red.) „Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz" WKP 2019 - Stan prawny: 20 września 2019 r.).

Z powyższego wynika, iż zasadnicze znaczenie w procesie stosowania prawa przez organ administracji publicznej ma dokonanie przezeń prawidłowej wykładni przepisów prawa, stanowiących umocowanie do podejmowania

władczych działań w stosunku do podmiotów hierarchicznie im niepodporządkowanych, które to działania miałyby dotyczyć uprawnień i obowiązków tych podmiotow, wynikających z przepisów prawa.

Jak trafnie skonkludowano w wyroku NSA z dnia 8 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 1688/14, publ. CBOSA: „Wykładnia prawa jest operacją myślową nie ograniczającą się do wykładni jednego przepisu (zwłaszcza ograniczona jedynie do wykładni językowej), lecz operacja w toku której dokonuje się przekładu zbioru przepisów ogłoszonych w aktach prawodawczych na zbiór norm postępowania równoznaczny jako całość z danym zbiorem przepisów (M. Zieliński: Interpretacja jako proces dekodowania tekstu prawnego, WN UAM 1972 s. 26 I n.; Wykładnia prawa. Zasady. Reguty. Wskazówki, LexIsNexIs 2012 s. 47 1 n., M. Zieliński, Wykładnia; Z. Zieliński, Logika praktyczna, PWN 2002 s. 230). Podstawą orzekania przez organy stosujące prawo nie jest przepis prawny, lecz norma prawna, w praktyce wywiedziona z szeregu przepisów prawnych. W

punkcie V podpunkcie 9 uzasadnienia wyroku z dnia 10 grudnia 2002 r., P 6/02, Trybunał Konstytucyjny wskazał, że normę prawną rekonstruuje się zawsze z całokształtu obowiązujących przepisów prawnych. Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego koniecznym jest sięgniecie do zasad wykładni, zgodnie z którymi znaczenie przepisu zależy nie tylko od jego językowego sformutowania (kontekst językowy), ale także od treści innych przepisów (kontekst systemowy) oraz całego szeregu wyznaczników pozaęzykowych, takich jak cele, funkcje regulacji prawnej i przekonania moralne (L. Morawski, Wykładnia w orzecznictwie sądów - komentarz, Toruń 2002 r.s. 77).". Należy w tym aspekcie wskazać m.in. na dyrektywę wykładni systemowej, w myśl której należy w taki sposób ustalać znaczenie interpretowanej normy prawnej, aby przy rozstrzyganiu danej sprawy nie wystąpiła sprzeczność treści między normami skonstruowaną na gruncie przepisów prawa a inną normą prawną należącą do danego systemu prawa. Wynika stąd, iż ustawowe upoważnienie oznaczonego organu do

podejmowania danej władczej formy dziatania w stosunku do podmiotów spoza administracji umocowuje wprawdzie organ do kształtowania uprawnień i obowiązków administracyjnych w/w podmiotów w zakresie w tym przepisie przewidzianym, niemniej zakres ten należy wykładać w sposób zapewnlający spojność systemu prawa.

Stwierdzić należy, iż w/w dyrektywy nie zostaty zastosowane przez oskarżonego przy dokonywaniu wykładni normy wynikającej z art. 99 u.s.i.w. w zakresie, w jakim przepis ten stanowi, aby dane objęte wnioskiem Poczty Polskiej o udostępnienie były „potrzebne do realizacji zadah związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej".

Rekonstrukcja normy prawnej, mającej wynikać z art. 99 u.s.i.w., konieczna do ustalenia precyzyjnego zakresu uprawnień i kompetencji Ministra, które ewentualnie mogłyby być realizowane w oparciu o art.99 u.s.i.w., nie mogła opierać się na założeniu, iż przepis ten samodzielnie i arbitralnie, tj. w oderwaniu od innych uregulowań systemu prawa, upoważniał oskarżonego do udostęneinia danych z

rejestru PESEL, czy też, że wystarczającą podstawą do udostępnienia tych danych mogło być w szczególności: 1. samo zadeklarowanie przez Pocztę, że dane te są potrzebne do realizacji zadań związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (bądź też hipotetyczne zadeklarowanie, iż dane te są potrzebne w celu wykonania innych obowiązków nałożonych przez organy administracji rządowej) ewentualnie; 2. wydanie przez Prezesa RM, na podstawie art. 11 ust. 2 w zw. z art. 11 ust. 2a i 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r., decyzji z dnia 16 kwietnia 2020 r. znak BPRM.4820.2.3.2020, polecającej realizacji działań w zakresie przeciwdziałania COVID-19, polegających na podjęciu i realizacji niezbędnych czynności zmierzających do przygotowania przeprowadzenia wyborow powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. w trybie korespondencyjnym. Legalność udostępnienia w dniu 28 kwietnia 2020 r., na podstawie art.99 u.s.i.w., danych osobowych z prowadzonego przez	

oskarżonego rejestru PESEL, dotyczących żyjących obywateli polskich, którzy uzyskali petnoletność dnia 10 maja 2020 r. i których krajem zamieszkania jest Polska, była bezwzględnie uzależniona od ustalenia, iż w dacie tej Poczata posiadała ustawowo określone kompetencje w zakresie realizacji takich zadań związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, które uzasadniały dysponowanie w/w danymi, ewentualnie, że na Poczcie spoczywały wówczas jakiekolwiek inne obowiązki nałożone przez organy administracji rządowej, które również uzasadniałyby dysponowanie przez nią danymi z rejestru PESEL. Analiza ustawodawstwa wyborczego, w tym w szczególności ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2019 r., poz.684), dalej „k.w.", prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż ustawodawstwo to nie przewidywało żadnych własnych kompetencji Poczty w zakresie przeprowadzenia wyborów na Prezydenta, którymi można by uzasadniać konieczność udostąpnienia danych z rejestru PESEL na podstawie art.99 u.s.i.w.	

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż istnienia tego rodzaju kompetencji w dacie dokonania czynności nie można wywodzić z przepisów wcześniej uchwalonej ustawy z dnia 6 kwietnia 2020 r. o szczególnych zasadach przeprowadzania wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polsklej zarządzonych w 2020 r. (Dz. U. poz. 827), albowiem akt ten wszedł w życie dopiero w dniu 9 maja 2020 r. (a zatem po dokonaniu czynności).

„Zgodnie z zasadą ogólną praworządności (art. 6 k.p.a.), mającą walor zasady konstytucyjnej (art. 7 Konstytucjl RP), organy administracji mają obowiązek działać na podstawie i w granicach prawa. To zaś implikuje w szczególności powinność rozpoznawania i rozstrzygania spraw przez organy administracji na gruncie obowiącującego aktualnie stanu prawnego." - por. wyrok NSA z dnia 7 maja 2020 r., sygn. akt I OSK 3977/18, publ.

Odnotować należy, iż w dacie dokonania czynności nie istniała prawna możliowść przeprowadzenia wyborów prezydenckich w trybie korespondencyjnym (a w związku z zamiarem

przeprowadzenia tego rodzaju wyborów wydana została decyzja Prezesa Rady Ministrów). Co prawda w dacie tej nadal obowiązywał rozdział 6a k.w., w którym przewidziano szczególne prawo niektórych wyborców (tj. wyborców z niepełnosprawnościami, wyborców przebywających w obowiązkowej kwarantannie, izolacjl, izolacji domowej oraz wyborców, którzy najpóźniej w dniu głosowania kończą 60 rok życia) do głosowania korespondencyjnego w wyborach, niemniej na mocy art. 102 pkt 4 u.s.l.w. stosowanie tych przepisów zostato wyłączone w okresie stanu epidemii.

Abstrahując nawet od powyższego (w art.99 u.s.i.w. nie zastrzeżono bowiem, że przewidziane tam udostępnienie danych z rejestru PESEL musi mieć związek wyłącznie z wyborami przeprowadzanymi w trybie korespondencyjnym), stwierdzić należy, iż zgodnie z przepisami Kodeksu wyborczego wszystkie czynności organizacyjne, zmierzające do przeprowadzenia wyborów zastrzeżono do kompetencji urzędników wyborczych oraz komisji wyborczych. Operator pocztowy pełni w tym zakresie wyłącznie zadania

techniczne, związane z dostarczeniem zaadresowanej już wcześniej przesyłki, pozostające w granicach realizacji jego zwykłych usług pocztowych. Sąd podziela w tym kontekście oceny sformułowane przez sąd w wyroku wydanym w sprawie sygn. akt VII SA/Wa 992/20, kontrolującym legalność decyzji Prezesa RM. Zgodnie zatem z art. 187 § 2 k.w. to do zadań Krajowego Biura Wyborczego należy zapewnienie warunków organizacyjno - administracyjnych, finansowych i technicznych, związanych z organizacją i przeprowadzeniem wyborów i referendów w zakresie określonym w kodeksie oraz w innych ustawach. Natomiast wybory Prezydenta Rzeczypospolitej przeprowadzają (art. 294 § 1 k.w.) Państwowa Komisja Wyborcza, okręgowe komisje wyborcze i obwodowe komisje wyborcze. W dniu dokonania kwestionowanej obecnie czynności Ministra obowiązywały zatem przepisy, które Państwowej Komisji Wyborczej - jako jedynemu uprawnionemu podmiotowi -powierzały obowiązki obejmujące "realizacji niezbędnych czynności zmierzających do przygotowania

przeprowadzenia wyborów" i to w jakimkolwiek, wówczas możliwym prawnie, trybie. Brak było zatem przepisów skutecznie zlecających czynnosci zmierzających do przygotowania przeprowadzenia wyborów, a w efekcie do faktycznej zmiany prawa obowiązującego (ustawy Kodeks wyborczy) poprzez wydanie decyzji o podjęciu i realizacji przez jakikolwiek inny podmiot niż Krajowe Biuro Wyborcze, niezbędnych czynności zmierzających do przygotowania przeprowadzenia wyborow Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 r. i to w trybie nieprzewidzianym ustawą, tj. w "trybie korespondencyjnym".

W świetle powyższych okoliczności uznać należy, iż organ, do którego wpłynął wniosek Poczty Polskiej o udostępnienie na podstawie art.99 u.s.i.w. danych z rejestru PESEL, potrzebnych do realizacji zadań związanych z organizacją wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej bądź w celu wykonania innych obowiązków nałożonych przez organy administracji rządowej, winien był stwierdzic w oparciu o obowiązujące ustawodawstwo, że:

1. Poczcie Polskiej nie przystugują żadne

kompetencje (zadania) w zakresie organizacji wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do realizacji których niezbędne bytoby udostępnienie w/w danych, 2. na Pocztę Polską nie zostaty nałożone żadne inne obowiązki, które takiego udostępnienia by wymagaty. Oznacza to, iż ustawowe przestanki do udostępnienia danych z rejestru PESEL, przewidziane w art.99 u.s.i.w., nie zostaly spełnione. Nie można przy tym przyjąć, iż ewentualny brak podstaw do udostępnienia danych na podstawie art.99 u.s.i.w. może być konwalidowany poprzez wykazanie, iż czynność ta spełniała wymogi udostępnienia danych na zasadach ogólnych, przewidzianych w art.45 - 58 u.e.l. Wymogi te nie zostaty bowiem spełnione. Odnotować w tym kontekscie należy, iz w art. 46 u.e.l. wskazano przesłanki do obligatoryjnego (ust.1) i fakultatywnego (ust.2) udostępniania danych z rejestru PESEL . Stosownie do art.46 ust.1 u.e.l. dane z rejestru PESEL oraz rejestrów mieszkańców w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych		

zadań udostępnia się nasteującym podmiotom: 1. organom administracji publicznej, sądom i prokuraturze; 2. Policji, Straży Granicznej, Straży Marszatkowskiej, Stużbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celno Skarbowej, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Ochrony Państwa, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom wyborczym i strażom gminnym (miejskim); 3. komornikom sądowym - wyłącznie w zakresie niezbędnym do prowadzenia przez nich postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego albo wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu spadku lub sporządzania spisu inwentarza; 4. (uchylony); 5. państwowym i samorządowym jednostkom organizacyjnym oraz innym podmiotom - w zakresie niezbędnym do realizacji zadań	

publicznych określonych w odrębnych przepisach; 6. Polskiemu Czerwonemu Krzyzowi, w zakresie danych osoób poszukiwanych. Stosownie natomiast do art. 46 ust.2 ustawy dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione: 1. osobom i jednostkom organizacyjnym, jeżeli wykażą w tym interes prawny; 2. jednostkom organizacyjnym, w celach badawczych, statystycznych,badania opinii publicznej, jezeli po wykorzystaniu dane te zostaną poddane takiej modyfikacji, która nie pozwoli ustalić tożsamosci osób, których dane dotyczą; 3. innym osobom i jednostkom organizacyjnym, jeżeli wykazą interes faktyczny w otrzymaniu danych, pod warunkiem uzyskania zgody osób, których dane dotyczą; 4. podmiotom odpowiedzialnym za system identyfikacji elektronicznej oraz podmiotom wydającym środki identyfikacji elektronicznej w systemie identyfikacji elektronicznej zgodnie z ustawy z dnia 5 wrzesnia 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji		

elektronicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 162) w celu wydania środka identyfikacji elektronicznej.

Uznać nalezy, iż w dniu 28 kwietnia 2020 r. Poczta Polska nie spełniała żadnego z warunków, uprawniających go do uzyskania z rejestru PESEL danych dotyczących żyjących obywateli polskich, którzy uzyskali pełnoletność dnia 10 maja 2020 r. i których krajem zamieszkania jest Polska. Stosownie do powyższego: Poczta Polska nie spełniała wymogów do obligatoryjnego uzyskania danych, określonych w art.46 ust.1 pkt 1 - 6 u.e.l., albowiem nie była ktorymkolwiek z podmiotów wymienionych w pkt 1 - 3 i 6, a o ile przyjąć nawet, iż jako jednoosobowa spółka Skarbu Państwa jest on państwową jednostką organizacyjną, o której mowa w pkt 6, to nie wykazał, iż dane te były mu potrzebne do realizacji zadań publicznych określonych w odrębnych przepisach. Poczta Polska nie spetniała przestanek do fakultatywnego uzyskania danych, określonych w art.46 ust.2 pkt 1 - 5 u.e.l., w tym w szczególności nie wykazał, iż w dacie udostępnienia legitymował się jakimkolwiek własnym, tj. dotyczącym sfery jego

uprawnień i obowiązków jako podmiotu prawa (nie zaś związanym z ewentualnym wykonywaniem obowizków o charakterze publicznym) interesem w uzyskaniu danych dotyczących żyjących obywateli polskich, którzy uzyskali petnoletność dnia 10 maja 2020 r. i których krajem zamieszkania jest Polska.

Czynność, polegająca na udostępnieniu w/w danych Poczcie Polskiej, była zatem wadliwa a tym samym wypełniała znamiona czynu z art. 107 ust. 1ustawy o ochronie danych osobowych.

Odnosząc się zaś do tego, że oskarżony otrzymał od Poczty Polskiej S. A. decycję Prezesa Rady Ministrów stwierdzić należy, że decyzja administracyjna jest jednostronną czynnością organu administracji publicznej rozstrzygającą sprawę ***indywidualną konkretnego adresata***. Oznacza to, że decyzja RM adresowana do Poczty Polskiej nie nakładała żadnego obowiązku na samorządy terytorialne, skoro jej adresatem była Poczta Polska S. A. Nie sposób również pisma Wojewody Wielkopolskiego z dnia 27.04.2020 r. traktować jako realizację uprawnień nadzorczych wojewody

nad samorządem. Już sam fakt zastosowanej formy „...uprzejmię informuję co następuje...” nie stanowi realizacji uprawnień określonych w art. 85 ustawy o samorządzie gminnym.

Ustawodawca przewiduje w art. 85 ustawy o samodrządzie gminnym, że nadzór nad działalnością gminną sprawowany jest na podstawie kryterium zgodności z prawem. Regulacja ta wypełnia zatem wymagania konstytucyjne zawarte w art. 171 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którymi działalność samorządu terytorialnego podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności. Kryterium to wyznacza granice nadzoru wykonywanego przez organy nadzorcze, których zadaniem jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem [zob. Z. Niewiadomski, (w:) Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz z odniesieniami do ustaw o samorządzie powiatowym i samorządzie województwa, red. R. Hauser, Z. Niewiadomski, Legalis/el. 2011, komentarz do art. 85 SamGminU; odmiennie A. Wiktorowska, Prawne determinanty..., s. 209-210].

Przez zgodność z prawem należy rozumieć zgodność

z obowiązującym prawem [zob. B. Dolnicki, (w:) Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, red. B. Dolnicki, Lex/ el. 2016, komentarz do art. 85 SamGminU]. Chodzi więc o katalog aktów prawa powszechnie obowiązującego wskazany w art. 87 Konstytucji RP, a zatem zgodność z: Konstytucją, ustawami, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, rozporządzeniami, aktami prawa miejscowego [M. Miemiec, Nadzór nad działalnością samorządu terytorialnego, (w:) Studia nad samorządem terytorialnym, red. A. Błaś, Wrocław 2002, s. 273; P. Chmielnicki, (w:) Ustawa..., 2013, komentarz do art. 85 SamGminU]. Zatem badając np. uchwały rady gminy dotyczące zasad zarządu mieniem gminy, organ nadzorczy jest zobowiązany do badania jej pod kątem zgodności także z innymi uchwałami tej rady gminy, stanowiącymi prawo miejscowe (wyr. NSA z 19.5.1999 r., II SA/Wr 1499/98, Legalis; wyr. SN z 8.1.1993 r., III ARN 83/92, Legalis). Kryterium legalności stanowi jedyne kryterium nadzorcze wskazane w art. 85 SamGminU (por. uchw. TK z 5.10.1994 r, W 1/94, Legalis).

Jak wskazano w pierwszej części uzasadnienia,

podstawy prawnej do przekazania danych osobowych Poczcie Polskiej S.A. nie było. Wobec powyższego aktualizacji podlega kwestia odpowiedzialności karnej osoby odpowiedzialnej za przetwarzanie danych osobowych bez uprawnienia. Stosownie bowiem do treści art. 107 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych odpowiedzialności karnej z tego artykułu podlega ten kto przetwarza dane osobowe, choć ich przetwarzanie nie jest dopuszczalne albo do ich przetwarzania nie jest uprawniony. Przetwarzaniem zaś danych jest ich udostępnianie. ***Skoro, jak wynika z powyższego, przekazanie danych było działaniem bezprawnym, sąd wartościowaniu poddał kwestię zamiaru popełnienia przestępstwa.***
Przestępstwo to można popełnić tylko umyślnie – z zamiarem bezpośrednim albo ewentualnym. Popełnia czyn zabroniony ***umyślnie*** ten kto, po pierwsze, ma świadomość realizacji znamion (element intelektualny) oraz ma zamiar jego popełnienia (element wolitywny), tj. chce go popełnić – <u>zamiar bezpośredni</u>, albo mając

świadomość realizacji znamion, przewidując możliwość popełnienia takiego czynu godzi się nań – zamiar ewentualny. W realiach przedmiotowej sprawy ocena umyślności na kanwie wyselekcjonowanego art. 107 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w istocie sprowadza się do ustalenia czy wójt, miał świadomość, że przekazuje dane osobowe oraz, czy miał zamiar przekazania tych danych.

Oskarżony zdawał się utrzymywać, że przekazując owe dane osobowe pozostawał w błędzie, w który wprowadziły go w/w decyzja PRM oraz pismo Wojewody Wielkopolskiego, PKN. Stosownie do treści art 30 k.k. nie popełnia przestępstwa, kto dopuszcza się czynu zabronionego w usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności; jeżeli błąd sprawcy jest nieusprawiedliwiony, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary. Powszechnie przyjmuje się, że przy błędzie co do prawa chodzi wyłącznie o sytuacje, gdy sprawca nie myli się co do żadnego ustawowego znamienia czynu, nie jest on tylko świadomy tego, że czyn jest niedozwolony.

Co ważne to sprawca musi powołać się na błąd co do prawa (choćby opisowo), przedstwić okoliczności czynu, motywację działania, tło zdarzenia. Sąd zaś winien tę przesłankę zbadać, także w kontekście poziomu wykształcenia sprawcy, jego doświadczenia życiowego, doświadczenia prawnego, poziomu i zakresu weryfikacji prawnej. Błąd bowiem musi być usprawiedliwiony. Błąd co do prawa nie wyłącza bezprawności działania, lecz winę.

W sprawie ustalono, że wójt zapoznał się nie tylko z w/w pismem Wojewody Wlkp., decyzją Prezesa RM oraz pismem PKN ale także z licznymi stanowiskami (m.in opinią pochodzącą z Fundacji Batorego, Uniersytetu Jagiellońskiego, opinią Kancelarii Prawnej Ziemski & Partners, opinią z Biura Analiz Kancelarii Sejmu) z których wynikało, że przekazanie tych danych ososbowych jest sprzecne z prawem i może rodzić odpwiedzialność karną. Do Gminy W. zwracały się także związki miast i gmin wiejskich apelując o wstrzymanie się od przekazywania tych danych z uwagi na sprzeczność takiego działania z prawem. Oskarżony jest osobą o wykształceniu wyższym.

Piastuje wysokie urzędnicze stanowisko na szczeblu gminnym. W tej sytuacji faktycznej uznać trzeba, że przyjęcie koncepcji błędu z art. 30 k.k. nie może mieć miejsca. Oskarżony znając w/w analizy, czytając apele musiał mieć świadomość tego, że przekazanie danych osobowych może prowadzić do naruszenia przez niego prawa. Oskarżony zatem nie tkwił w nieświadomości tego, że jego działanie jest bezprawne. Podsądny musiał zdawać sobie sprawę, że przekazując dane osobowe może naruszyć prawo i popełnić przestępstwo. Innymi słowy liczył się, godził się na to, że może popełnić przestępstwo. Działał zatem z zamiarem ewentualnym popełnienia przestępstwa. Uznać, że dopuścił się przestępstwa określonego w art. 107 ust. 1 Ustawy o ochronie danych osobowych. Sąd jedocześnie wyeliminował ust. 2 albowiem przekazane dane nie były tzw. danymi wrażliwymi (ujawniającymi pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych, danych genetycznych, danych biometrycznych przetwarzanych w celu jednoznacznego zidentyfikowania osoby	

fizycznej, danych dotyczących zdrowia, seksualności lub orientacji seksualnej) Jednocześnie zważyć należy, że oskarżony swoim zachowaniem również z zamiarenm ewentualnym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. zgodnie z którym funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Podmiotem przestępstwa może być jedynie funkcjonariusz publiczny, tj. osoba wymieniona w katalogu art. 115 § 13 KK (zob. także uwagi do art. 231a). Jest to zatem przestępstwo indywidualne właściwe. Czynność sprawcza, mimo że określona została jako działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, może polegać na działaniu (przekroczenie uprawnień) lub zaniechaniu (niedopełnienie obowiązków). Przekroczenie uprawnień oznacza przede wszystkim podjęcie czynności wykraczającej poza zakres kompetencji, czynności bez podstawy faktycznej lub prawnej (niezgodnie z prawnymi warunkami podjętej przez

funkcjonariusza publicznego czynności – zob. wyr. SA w Rzeszowie z 5.9.2002 r., II AKa 74/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 93). Zarzut niedopełnienia obowiązków można postawić funkcjonariuszowi publicznemu w wypadku zaniechania ich wykonania albo nienależytego wykonania, sprzecznego z istotą lub charakterem obowiązku. Źródłem obowiązku jest przede wszystkim przepis prawa, lecz także pragmatyka służbowa. Warunkiem odpowiedzialności karnej jest działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Jeżeli doszło do przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza publicznego, ale nie prowadziło ono do powstania szkody, zachowanie takie może być jedynie podstawą odpowiedzialności służbowej lub dyscyplinarnej (zob. post. SN z 25.2.2003 r., WK 3/03, OSNKW 2003, Nr 5–6, poz. 53). Przez szkodę należy rozumieć zarówno szkodę materialną, jak i niematerialną, w tym krzywdę moralną, co się wiąże z różnym charakterem dóbr, którym może zagrażać omawiane przestępstwo (zob. uchw. SN z 29.1.2004 r., I KZP 38/03, OSNKW 2004, Nr

2, poz. 14). W doktrynie zarysował się spór co do materialnego charakteru przestępstwa z art. 231 § 1 i 2 KK. Część autorów uznaje, że jest to przestępstwo powodujące realne zagrożenie szkodą (np. Marek, Kodeks karny, 2010, s. 513). Inni uznają je za przestępstwo formalne, dla którego powstania nie wymaga się konkretnego zagrożenia (zob. Zoll (red.), Kodeks karny, t. 2, 1999, s. 777–780). Należy też zwrócić uwagę, że za ostatnim poglądem opowiadało się orzecznictwo SN (post. z 25.2.2003 r., WK 3/03, OSNKW 2003, Nr 5–6, poz. 53; wyr. z 2.12.2002 r., IV KKN 273/01, Legalis; wyr. z 19.11.2004 r., III KK 81/04, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 2127). W orzeczeniach tych stwierdzono, że przestępstwo z art. 231 § 1 ma charakter formalny, należy bowiem do przestępstw abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo, zaś działanie na szkodę interesu publicznego nie jest charakterystyką skutku, ale zachowania sprawcy. Natomiast w uchw. z 24.1.2013 r. (I KPZ 24/12, niepubl.) Przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków w typie podstawowym jest przestępstwem z winy umyślnej, które można popełnić w obydwu postaciach zamiaru.

Natomiast w typie kwalifikowanym (§ 2), ze względu na wymóg działania funkcjonariusza w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, można je popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu. Przepis art. 231 § 3 KK przewiduje odpowiedzialność za typ nieumyślny przestępstwa, co uwarunkowane jest dodatkowo spowodowaniem istotnej szkody. Ocenę charakteru szkody należy oprzeć bądź na jej wielkości (zwłaszcza przy szkodzie majątkowej), bądź na jej charakterze i stopniu naruszenia dobra publicznego lub prywatnego (Marek , Kodeks karny, 2010, s. 513).

Nie budzi wątplwiości, że oskarżony jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 k.k. Jak wyżej opisano oskarżony jako wójt przekazując dane osobowe wyborców Poczcie Polskiej S. A. przekroczył uprawnienia albowiem jako administrator tych danych nie miał żadnej podstawy prawnej do udostępnienia tych danych, z czym oskarżony liczył się, choćby po przeczytaniu dostępnych mu analiz i apeli. Również w tym wypadku działał z zamiarem

ewentualnym, tj. godził się na popełnienie tego przestępstwa.
Niewątpliwie oskarżony działał na szkodę interesu zarówno prywatnego (naruszenie indywidulnego prawa każdego wyborcy do zachowania ochrony jego danych osobowych i nieudostępeniania ich podmiotom nieuprawnionym, co miesci się w kategorii dóbr osobistych) jak i publicznego (działanie na szkodę ogółu mieszkańców, których dóbr prawnych oskarżony jako włodarz gminy winien strzec). Reasmując wskazać należy, że oskarżony pełniąc funkcję wójta i udostępniając przedmiotowe dane osobowe działał wbrew treści złożonego ślubowania – „Obejmując urząd wójta (burmistrza, prezydenta) gminy (miasta), uroczyście ślubuję, że dochowam wierności prawu, a powierzony mi urząd sprawować będę tylko dla dobra publicznego i pomyślności mieszkańców gminy (miasta)" (art. 29a ust. 1 ustawy o sam. gminnym). Oskarżony zdając sobie sprawę z tego, że jego postępowanie może stanowić naruszenie prawa i szkodzić mieszkańcom winien rozważyć, co jest w pryzmacie pełnionej funkcji ważnieszje, ewentualna

odpowiedzialność przed organami władzy (np.: utrata stanowiska) czy interes i ochrona mieszkańców, którzy w wyborach, ufając mu, powierzyli mu rzeczoną funkcję. Oskarżony albo w ogóle takiego rachunku nie przeprowadził albo podjął decyzję w tej sytuacji nieprawidłową. Podnieść również trzeba, że po pierwsze żaden włodarz, który nie udostępnił tych danych nie poniósł w związku z tą decyzją żadnej odpowiedzialności, a po drugie jedynie 20 % włodarzy gmin zdecydowało się postąpić tak, jak oskarżony. To również przekonuje o zarzucalności postępowania oskarżonego.

Ustaliwszy, że czyn podejrzanego kwalifikować należy jako bezprawny, karalny i zawiniony, zważyć trzeba czy ów czyn uznany winien być także za karygodny, co oznacza, że obowiązkiem sądu jest także ocenić stopień jego społecznej szkodliwości, po myśli art.1 § 2 K.k. Zdaniem sądu wina i społeczna szkodliwość przypisanego czynu nie są znaczne, a okoliczności ich popełnienia jak wskazano wyżej nie budzą wątpliwości.

Art. 66 § 1 i 2 K.k. przewiduje bowiem, iż sąd może warunkowo umorzyć

postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa, zaś przypisane sprawcy przestępstwo zagrożone jest karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art. 115 § 2 K.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oceniając stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej nie sposób przeoczyć okoliczności występujących w sprawie:	

1. Sąd wziął pod uwagę, iż czyn zarzucany oskarżonego, na tle jego dotychczasowej drogi życiowej ma charakter incydentalny i wyjątkowy;

2. dotychczasowy styl życia oskarżonego, pozwala na ocenę, że akceptuje utrwalony porządek prawny i przestrzega go;

3. oskarżony znalazł się w trudnej sytuacji decyzyjnej, działał z zamiarem ewentualnym;

Sąd uznał, iż tak stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości czynu umożliwia zastosowanie wobec instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Za powyższym przemawiają:

1. właściwości i warunki osobiste,

2. niekaralność,

3. dodatnia prognoza oraz dotychczasowy sposób życia,

4. ustabilizowana pozycja zawodowa i majątkowa,

Celem postępowania karnego jest zapobieganie popełnianiu przestępstw i kształtowanie w społeczeństwie szacunku dla norm prawnych i słusznych interesów innych osób oraz wskazywanie, że zasady ochrony danych

osobowych powinny być przestrzegane przez wszystkich, by unikać wszelkich sytuacji naruszających poufność tych danych i wykorzystywanie ich jedynie w celach, dla których zostały zgromadzone. Biorąc pod uwagę powyższe, sąd warunkowo umorzył postępowanie karne, uznając, że jest to wystarczające do przekonania oskarżonego by przestrzegał porządku prawnego i nie popełnił przestępstwa w przyszłości. Okres próby został określony na okres 1 roku, gdyż jest to wystarczające do weryfikacji prognozy kryminalnej wobec oskarżonego.			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. ***KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki***			

Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K. (1)	2	1	Oskarżony niewątpliwie naruszył zaufanie, którym został obdarzony przez wyborców. Dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania wyroku, koniecznym jest zobowiązanie oskarżonego do uiszczenia świadczenia pieniężnego na cel społeczny. Kwota 2000,00 zł złotych jest adekwatna do rozmiaru naruszenia przez oskarżonego obowiązków wójta jako dysponenta danych osobowych zgromadzonych w systemie PESEL.
5. ***1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU***			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach			

uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. ***KOszty procesu***		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Oskarżony zgodnie z przepisami przywołanymi w punkcie 3 wyroku ma obowiązek zwrócić oskarżycielowi subsydiarnemu poniesione przez niego koszty procesu, w tym 300 złotych zryczałtowanej równowartości wydatków oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika (wniosek o zasądzenie zawarto w a/o).	
6. ***Podpis***		
Sędzia Renata Sypniewska		